

var det rette handelspolitiske Instrument, og det maatte efter deres Opfattelse være Opgaven »til Afløsning af Valutacentralen at opbygge en Toldpolitik, som er arbejdsskabende og beskytter den hjemlige Produktion«. Der syntes ikke at være Sandsynlighed for en Tilbagevenden til den liberale Økonomis System, og de Konservative var heller ikke ængstelige for Statsindgreb; men de vilde af al Magt vende sig imod en Udnyttelse af Tidens Vanskeligheder til Socialisering af Landets Erhvervsliv. »Vi tror, at Indgrebene og Skattepolitikken har en Grænse, som man ikke uden at gøre ubodelig Skade kan overskride, og denne Grænse er: Beskyttelse af Ejendomsretten og dermed Beskyttelse af det private Initiativ«. — Man havde efter Talerens Mening savnet politisk Klarhed i den forløbne Rigsdagssamling, og Regeringen havde ikke givet Besked om Vilkaarene for Samarbejde med Oppositionen. Principielt syntes man dog at have foretrukket *Flertalsarbejde* for Arbejdsfællesskab. Men naar man ønskede at praktisere denne Form for Folkevilje, maatte Befolkningen stadig have Indtryk af at staa over for et Flertal, som faktisk og praktisk dannede en Enhed, ikke et Flertal, som atter og atter skulde stables paa Benene. Der kunde imidlertid nævnes adskillige Eksempler paa, at der i Samlingens Løb var »lavet Folkevilje«, og Eksemplet over alle andre var det, at *Militærordningen* af 1937 ikke maatte forstærkes med saa meget som et Gevær. Den »Folkevilje«, der havde trumfet denne Absurditet igennem, var det grelleste Mindretalsdiktatur, man endnu havde set, og det radikale Partis Brug af Mindretalsdiktaturet netop i denne Sag var en Trusel mod selve vort politiske System. Udenrigsministeren havde ganske vist sagt Ja og Amen til den svenske Udenrigsministers Tanke om Drøftelse af Mulighederne for en nordisk Koordination paa begrænsede Militæromraader, men Ministeren havde været baade uvillig til og partipolitisk ude af Stand til at give sit Svar et Indhold, der ikke kunde rummes af Forsvarsordningen af 1937, og Svaret var derfor efter konservativ Opfattelse uden Indhold. Derimod syntes Udtalelser af Statsministeren at bebude en forsvarspolitisk Nyorientering, og et Faktum var det, at Spørgsmaalet om den nuværende Regeringskoalitions Livskraft var blevet brændende. — Om *Forfatningssagen* udtalte Christmas Møller, at Partiets Standpunkt var angivet med, at Sagen skulde løses paa Grundlag af eet Vælgerkorps og een Valgdag, og at Partiet vilde føre dette Standpunkt igennem.*) Man ønskede endvidere i Forfatningen indført

*) Spørgsmaalet om Forfatningskommissionens Opgave gav hen imod Slutningen af Forhandlingen Anledning til et Replikskifte mellem Christmas Møller og Victor Pürschel (F. T. Sp. 5582—97).